

Psalmus

exurge psalteriu & cithara. Psalteriu ē organū qd quidē manibus fert peccantibus: & chordas distinctas habet: sed illū locū vñ sonū accipiunt chordae: illud cōcaū lignū qd pendet & tactū resonat: qz accipit aerez psalteriu in supiore pte habet. Cithara aut̄ hoc genus ligni cauū & resonās i inferiore pte habet. Itaqz i psalterio chordae sonum desup accipiunt: in cithara aut̄ chordae sonum ex inferiore pte accipiunt. Hoc interest inter psalteriu & citharā. Quid ē duo hec organa nobis figurāt: Excitat em̄ christus dñs noster psalteriu suū & citharā suā: & dicit. Exurgā diluculo. Huto qz hic iam agnoscit dominū resurgentē. Legimus i euangelio: videte horā resurrectiōis qd diuī p̄ vmbreas q̄rebat christ⁹: lux sit itaqz agnoscat: diluculo surrexit. Sed quid est psalteriu: quid est cithara: Per carnē suā dominus duo genera factorū opatus est: miracula & passiōes. Miracula desup fuerūt: passiones de inferiori fuerūt. Illa em̄ que fecit miracula diuina erant: sed p̄ corp⁹ fecit: per carnē fecit. Caro ergo diuina operans psalteriu est: caro humana patiens cithara est. Sonet psalteriu: illuminat ceci: audiant surdi: stringant paralitici: ambulent claudi: surgant egroti: resurgent mortui: iste est son⁹ psalterij. Sonet et cithara: esuriat: sitiāt: dormiat: teneat: flagelleat: irritat: crucifigat: sepeliat. Lumen ergo vides i illa carne quedā sonuisse desup: quedam de inferiori pte: una caro resurrexit: & in una carne agnoscimus et psalteriu & citharā. Et ista duo genera factorū impleuerūt euangeliū: & predicat in gentibus. Mā & miracula & passiones dñi pdicant. Ergo surrexit psalteriu & cithara diluculo: & confiteat dño. Et quid ait: **C**onsitebor tibi in populis dñe psallam tibi in gentibus. **Q**uia magnificata est vsqz ad celos misericordia tua: & vsqz ad nubes veritas tua. Leli sup nubes: & nubes infra celos: et tamē ad hoc celiū primū p̄tinēt nubes. Sed aliqui nubes recubunt sup montib⁹ vsqz adeo i primo aere cōglomerant. Leli autē sursum ē habitatio angelorum: sedium: dominationū: principatuū: potestatum. Illud ergo forte videat fuisse dicendū: **M**agnificata est vsqz ad celos veritas tua: & vsqz ad nubes misericordia tua. Etenī in celo angeli laudant deū videntes ipsam speciem veritatis: sine ylla caligine visionis: sine interpo-

LVII.

latione aliqua falsitatis: vident: diligunt: laudant: nō fatigan&. Ibi veritas: hic autē in nostra miseria vtqz misericordia. Mi sero em̄ pbenda est misericordia. Non em̄ opus est misericordia sursum: ubi null⁹ est miser. Hoc ppterēa dixi: quia videat cōgruentius dici potuisse: **M**agnificata est vsqz ad celos veritas tua: & vsqz ad nubes misericordia tua. Nubes em̄ intelligim⁹ pdicatores veritatis. Homines em̄ portantes istā carnem caliginosam quodām: sed vñ de & coruscant miraculis: & tonat pceptis: & ipi sunt ille nubes de quib⁹ dicit **E**saias exp̄sona dñi: increpans quādam vineā malaz sterile: spinosam: **M**ādabo nubibus meis ne pluāt sup eā imbrē: id est mādabo apostolis meis ut deserat iudeos: & nō illis euā gelizent: sed euāgelizent in terra bona genitū: vnde non spine: sed vne pcedant. Nolumus ergo nubes dei esse pdicatores veritatis: pphetas: apłos: omnes recte profrentes verbū veritatis: & habentes in se lumen occultū: sicut habent nubes: vnde coruscant. Homines ergo nubes. Quid sibi vtqz vult: dñe: q̄a magnificata est vsqz ad celos misericordia tua: & vsqz ad nubes veritas tua. Veritas ppollet in angelis: sed dedisti illā & hominib⁹: & deduxisti illā vsqz ad nubes. Sursum misericordia videntur angelii non indigere: sed quia homin⁹ miseris tu misereris: & prebendo illis misericordiā cōmunicatiōe resurrectiōis angelos facis: vsqz ad celos misericordia tua. Gloria domino deo nostro: & misericordie ipius & veritati ipius: q̄a nec deseruit nos misericordia facere beatos p̄ gratiam suam: nec fraudauit nos veritate: q̄a primo veritas carne coopta venit ad nos: & sanauit p̄ carnem suam oculū interiorē cordis nostri: vt eā postea facie ad faciem videre possem⁹. Agentes ergo illi gratias dicamus cū psalmo ipso ultimos versus quos iam dudum etiā dixi. **E**xaltare sup celos de⁹: & super omnē terrā gloria tua. Hoc em̄ ei dixit: ppheta ante tot annos: hoc mō videm⁹ nos: hoc ergo dicam⁹ & nos.

Eplicit Tractatus de ps. LVII.

Incepit Tractatus de ps. LVII.

Vox quam cantauimus audienda nobis magis ē: q̄ clamāda. Omibus enim tanqz in contione generis humani veritas clamat.

Psalms

Alia lfa.
trece.

Pvere utiqz iusticiā loqui-
mīni: recta iudicate filii ho-
minū. Lui enī inq nō facile ē lo-
qui iusticiā: Aut quis de iusticia introga-
tus: qn̄ nō habet cām: nō facile respōdeat
quid sit iustū: Qn̄quidem manu formato-
ris nostri: in ip̄is cordib⁹ nostris: veritas
scriptit: quod tibi nō vis fieri: ne facias al-
teri: Hoc ⁊ ante q̄ lex daret nemo ignorare
pm̄issus est: vt esset vñ iudicarent: ⁊ qui
bus lex nō esset data. Sed ne sibi hoies ali-
qd defuisse quererēt: scriptū est ⁊ in tabu-
lis qd in cordib⁹ nō legebant. Nō enī scri-
ptum nō habebāt: sed legere nolebāt. Op-
positum est oculis eoz qd in p̄scientia vi-
dere cogerent: ⁊ quasi forinsec⁹ admota vo-
ce dei: ad interiora sua hō cōpulsus est: di-
cente scripture: In cogitatioib⁹ enī imp̄ij
interrogatio erit. Ubi interrogatio ibi lex.
Sed quia hoies appetentes ea que foris
sūt: etiā a sc̄iptis exules faci sūt: data est etiā
am̄ p̄scripta lex: nō quia in cordib⁹ scripta
nō erat: sed quia tu fugitiuus eras cordis
tui: ab illo qui vbiq̄ est cōprehenderis: et
ad te ip̄m intro reuocaris. Propterea scri-
pta lex quid clamat eis qui deseruerūt le-
gem scriptā in cordib⁹ suis: Redite p̄uari-
catores ad cor. Quis enī te docuit: nolle
accidi ab altero ad vxorē tuā: Quis te do-
cuit nolle tibi furtum fieri: Quis te docuit
nolle iniuriā pati: ⁊ quicquid aliud v̄l vñi
uersaliter vel p̄ticulariter dici pōt: Multa
enī sunt de quib⁹ singulis infrogati ho-
mines: clara voce respōdeant: nolle se pa-
ti. Age si nō vis pati ista: nūquid solus es
homo: Nōne in societate viuis generi hu-
mani. Qui tecū fact⁹ est: socius tuus est: ⁊
omnes facti ad imaginez dei: nisi terrenis
cupiditatib⁹ p̄terāt: qd ille formauit. Qd
ergo tibi nō vis fieri: noli alteri facere. Ju-
dicās enī malū esse in eo: qd pati nō vis:
 ⁊ hoc te cogit nosse: lex intimia: in ipso tuo
corde p̄scripta. Faciebas ⁊ clamabas infi-
man⁹ tuas: Quō cogeris redire ad cor tu-
um: cuz hoc pateris inter manus alienas:
Furtū bonū est: Nō. Interrogo adulterū
bonū est: Et oēs clamāt. Nō. Homicidiū
bonū est: Omnes clamāt detestari se. Cō-
cupiscere rem p̄ximi bonum est: Non vox
oīm est. Aut si adhuc nō cōfiteris: accedit
qui p̄cupiscat rē tuā: placeat tibi: ⁊ respō-
de qd vis. Oēs ergo de his reb⁹ interrogati:
clamāt hec bona nō esse. Rursus de be-
neficiis nō solū de nō nocēdo: verūtā de-

LVII

nō p̄stanto atq̄ tribuēdo: interrogat om-
nis aia esuriēs: famē patiens. Alius habz
panē ⁊ redūdat ei v̄lra sufficiētā: nouit
te egere: nō dat: displicet tibi esurienti: di-
spiceat ⁊ saciato: cū alterū esurire cognō-
ueris. P̄eregrin⁹ tecto indigēs venit in pa-
triā tuā: nō suscipit ille: tunc clamat inhu-
manā esse illaz ciuitatē: facile apud barba-
ros sibi esse potuisse refugā. Sentit iniqui-
tātē qr patif: tu forte nō sentis. Sz opor-
tet vt ⁊ te cogites peregrinū: ⁊ videas quo
modo tibi possit displicere qui tibi nō p̄sti-
terit: qd tu in patria tua non vis pegrino
p̄stare. Interrogo oēs: vera sunt hec: Ue-
ra. Justa sunt hec. Justa: Sz psalmū audi-
te. Si vere ergo iusticiā loquimini: recta iu-
dicate filii homīm. Nō sit iusticia labioz: sed
⁊ factorz. Si enī aliter agis q̄ loqueris: bo-
na loqueris ⁊ mala iudicas. Si enim agis
quō iudicas: Interrogat⁹ qd sit meli⁹ aurū
an fides: nō v̄lq̄ adeo p̄uersus ⁊ deuī⁹ es
ab omni veritate: vt auꝝ melius esse respō-
deas. Preponis ergo interrogat⁹ auro fi-
dem: locut⁹ es iusticiā: audisti psalmū. Si
vere ergo iusticiā loquimini: facta iudicate
filii homīm. Et vbi pbabo nō te ita vt locut⁹
es iudicare: Iam teneo responsionē tuam
p̄ponentē auro fidē. Ecce nescio vñ amī-
cus venit ⁊ nllō teste aurum cōmendauit.
Solus b̄ nouit: ⁊ tu qntū ad hoies attinet:
Est ibi aliud testis qui nō videt ⁊ videt: et
ille tibi aurū in secreto ⁊ i cubiculo tuo: for-
te remotis oīb⁹ arbitris cōmendauit. E-
stis ē q̄ adest: n̄ in cubiculo adest parietū:
s̄ in cubicibus p̄scientiaz vñaz. Cōmenda-
uit ille atq̄ discessit: nulli suoꝝ notuz fecit:
rediturū se sperās: ⁊ ab amico qd dederat
recepturū: vt humana sūt mortu⁹ est: filiū
habet: reliquit heredem: ignorat fili⁹ quid
pater habuerit: quid tibi commēdauerit.
Eia tu redi: redi preuaricator ad cor: ibi
scripta est lex: qd tibi fieri nō vis: alī ne fe-
ceris. Teipm cogita cōmēdasse: nulli tuo
rū dixisse: mortuū ēē: filiū reliquisse: qd ei
velles a tuo amico prestari: r̄nde. Judical
cām iudicis: tribunal est in mēte tua: sed ⁊
ibi de⁹: adest accusatrix p̄scientia: tortor: ti-
mor. In rebus humanis es: i societate hu-
mana detineris: cogita quid velles p̄stari
filio tuo ab amico tuo. Moui quid tibi re-
spōdeat cogitatio tua: sic iudica sic audis.
Judica: vox erit. Vox veritatis nō tacet:
nō labijs clamat: vociferat ex corde. Ad-
hibe aurē: ibi esto cū filio amici tui. Glides

B

Psalmus

fortasse etiā indigente vagari: nesciēte qd pater et habuerit: vbi posuerit: cui cōmendauerit: Logita t̄ filiū tuū: fac illū viuere quē p̄tēnis mortuū: te mortuū cogita et viuas. Sed aliud iubet d̄eū: auariciā: aliud auaricia iubet d̄eū: deus aliud: auaricia aliud: Aliud in padiso cōditor noster: aliud de trāsuerso seductor serpēs. Teneri mente prior casus tuū: ppterēa mortal: ppterēa laborās: ppterēa in sudore rultus tui panē cōmedēs: ppterēa spinas t̄ tribulos tibi fra germinat. Expimēto disce: qd noluiti p̄cepto: sed vincit cupiditas: cur nō poti veritas: Et vbi est qd loqbaris: Ecce cogitas aut negare: ecce cogitas b̄redi amici tui p̄suis abscondere. Interro gauerā pauloante qd sit cari: t̄ qd sit melius: aut an fides. Quare aliud dic: aliud agis: Nō times hāc vocē: si vere vtiq̄ iusticiā loqmini: recta iudicare filiū hoīm. Ecce locut̄ es mibi meliore esse fidē: t̄ i iudicio tuo meli duxisti aurū. Nō sic iudicasti: vt locut̄ es. Tela locut̄ es: t̄ falsa iudicasti. Ergo t̄ cū loquebar: iusticiā nō vera loqbaris. Si enī vere vtiq̄ iusticiā: loqmini: recta iudicare filiū hoīz. Qn̄ mibi d iusticia r̄ndebas: erubescēdo nō fatēdo loqbaris. Sed ad cām p̄sentē iaz veniam si placet. Vox est enī illa dulc: t̄ nota aurib̄ ecclie: vox dñi nr̄i Iesu christi: t̄ vox corporis ei: vox ecclie laborātis pegrinātis in terra: inter maledicentū t̄ adulantū picula viuentis. Nō timebis cōmatorē: si nō amas adulatore. Attēdit ergo ille cui h̄ vox est: t̄ vidit oēs iōqui iusticiā. Quis enī nō audet loqui eā ne dicat iniust̄: Cū ergo tāq̄ audieret oīm voces: t̄ itēderet oīm labia: clamabat ad eos: Si vere vtiq̄ iusticiā loquim̄: si nō falsē iusticiā loquim̄: si nō aliud in labijs p̄strepit: aliud celat in cordib̄: recta iudicare filiū hoīm. Audi ex euangelio p̄priā vocē: eandē ipam que in hoc psalmo ē: Hypocrite ait domin⁹ phariseis: quō potestis bona loq̄ cū satis mali: Aut facite arborē bonā t̄ fructū ei⁹ bonū: aut facite arborē malā t̄ fructū ei⁹ malū: Quid te vis dealbare ples lutee: Mouit ifiora tua si fallor tectorio tuo: noui qd p̄tendas: noui qd tegas. Fleq̄ enī op̄ ei erat: ait euāgelistā: vt qsc̄ ei phiberet testimoniu d hoīe: ip̄ enī sciebat qd esset in hoīe. Sciebat qd esset in hoīe q̄ fecerat hoīem. t̄ homo fact̄ erat: vt q̄reret hoīz. Tidete ḡ si nō sequātur se voces iste: Hypocrite quō potestis

LVII

bona loq̄ cū satis mali: Si vere ergo iusti am loquim̄: recta iudicate filiū hoīm. Nō ne iusticiā locuti est: qf̄ dixisti: Magister scim⁹ qr̄ iustus es: t̄ nullius psonā accipis: Quare doluz in corde tegebatis: Quare imaginē cesaris creatori vestro ostēdebatis: t̄ eius imaginē in vestris cordib̄ delebatis: Nōne auditū est qd locuti fueritis: t̄ expt̄ ē: quēadmodū iudicauerit: Nōne vox crucifixis̄ eli: quē iustū esse direxeratis: Si vere ergo vtiq̄ iusticiā loquim̄: recta iudicate filiū hoīm. Ut qd audio locutionē vestrā: scim⁹ qr̄ iustus es: cū preui deā iudiciuz restrum: crucifige crucifige: Si vere ergo iusticiā loquim̄: recta iudicate filiū hoīm. Quid enī fecistis seviendo aduersus deū q̄ hō erat: t̄ occidēdo regez vestrū: Nō enī iō rex nō erat futur⁹: qr̄ occisus ē a vobis resurrectur⁹: In titulo vbi scriptū erat: rex iudeoz: posito sup crucez dñi: linguis trb̄ hebraica: greca: latina: nouerat dicere iuder hō: qd scripsi scripsi: Nō rorsus rex vester est: viu⁹ rex vester est: occisus rex vester est: ecce resurrexit t̄ celo rex vester est: t̄ ecce venturus est: ye vobis qr̄ rex vester est. Itē nūc t̄ loquim̄ iusticiā: t̄ nolite recta iudicare filiū hoīm. Nō rultis recta iudicare: recte iudicabimini. Tūluit enī ille rex vester: t̄ iam non morit: t̄ mors ei vltra nō dñiabit. Ecce veniet: redite p̄uaricatores ad cor. Ecce veniet: cornigimi anq̄ veniat: p̄uenite faciē eius i confessione. Ecce veniet: rex vester est: t̄ recordanī titulū sup crucē: sed nō eū videbitis scriptū: manet tñ: in terra nō legit: sed i celo seruat. Putatis enī illā inscriptionē fuisse corruptā: Et qd ait titulus psalmi h̄: In finē: ne corrūpas ip̄i David i tituli in scriptiōne. Nō ergo corrūpit illa scriptiō tituli. Rex vester ē chris⁹: qr̄ oīm rex chris⁹: qm̄ ipsius est regnū: t̄ ip̄e dñabit genitū. Si ergo rex est: ecce anteq̄ reiat dicat vob. Adhuc loqr inqt̄ nō dñ iudico: q̄ sic clamo cōminādo: nolo ferire iudicando. Si vere ergo iusticiā loquim̄: recta iudicare filiū hoīm. Hūc aut̄ quid facit: Quare ista vobis dico: Etenī in corde iniquitates op̄amini in terra: Iniquitate forte in corde solo: Audi quid sequitur: t̄ cor suum sequunt̄ man⁹: t̄ cordi suo famulan⁹ manus. Logitat t̄ fit: aut iō non fit: non quia nolum⁹: sed quia nō possum⁹. Quicqd vis t̄ nō poses: factū deus eom-

Psalmus

Alia lsa.
In iusticias
et punitas

putat. Etenim non in corde iniqtates opamini in terra. Quid deinde? Iniquitates manus vestre connectunt. Quid est innectitur? Be pctō pctin: et ad pctin: pctin ppe pecatū. Quid est hoc? Furtū fecit: pctin est: Iesus est: occidere querit eum a quo visus est: onexū est pctin pctō. Permisent deus occulto iudicio occidere eum: quē voluit occidere: sentit sciri: querit et alterū occidere: pnexuit tertiu. Bū ea molit: forte ne inuenias: aut qz fecit ne pnuicaf: pslit mathematicū: additū est quartū. Respōdet forte aliqua dura et mala mathematica: curritur ad aruspice ut expiat. Respōdet aruspex: nō se posse expiare: maleficus querit. Et qz oia possit nuerare: que innectunt peccata pctis. Iniquitates manus vestre connectunt. Quid ligas pctin: pctō: te sole a pctis. Sz nō possū inquis: Clama ad illū: Inselix ego hō qz me libabit de corpore mortis hui. Veniet enim grā dei ut deleat te iusticia: sic delectabat iniqtas: et hō qz ex vincis resolut' es: ex clamabis ad dum: Surupisti vincula mea. Quid est: Surupisti vincula mea: nisi remisisti pctā mea. Audi qz vincula sūt. Respōdet scriptura: Crinicis pctōz suoz vnuqz pstringit. Nō solū vincula: sed et criniculi sūt. Criniculi sūt: qz fiunt in torquendo: hō est qz pctis pctā innectebas. Esaias clamat. Gle his qz trahit peccata sua: sicut restē longā. Quid est aliud: qz ve his quoz manus innectūt iniqtatē. Et qz vnuqz peccatis suis pstringit: sicut et pctis suis cedit: dñs male versates in templo flagello de resticulis facto exclusit. Sz nō vis mō diripi vincula tua: qz nō sentis: vincula tua: etiā delectat te: et volupati sūt: senties in fine cū dicest. Ligate illi manus et pedes: et p̄hicate illuz in tenebras exteriores: ibi erit fletus et stridor dentium. Exhorrescis: times: pctō tūdis: dicis malā esse peccata: bonā esse iusticiā. Si vere ergo iusticiam loquimī: recta iudicate filij hominum. In vita v̄fa iuueniant verba vestra: in factis vestris cognoscant labia vestra. Nolite innectere ergo iniqtatē: quia vobis ad alligaturā adhibebit quicqz innectūt. Nō audiūt: nō ois tñ: et qz nō audiūnt pco gniti sūt. Alienati sunt pctores a vulua: errauerūt a vētre locuti sūt falsa. Et cū iniqtatē loquunt: falsa loquunt: qz fallax est iniqtas: et cū iusticiā loquunt falsa loquunt: qz aliud ore pferunt: alius i corde obtegunt. Alienati sunt pctores

LVII

a vulua. Quid est hō: qzram' diligēti? Fortassis enim aliud dicit: qz de' p̄cognouit homines pctores etiā in vteris matrū. Nam vñ cū adhuc pregnās eēt Rebecca: et gemiosi vtero portaret dictū ē: Jacob dilexi: Esau aut̄ odio habui. Bictū ē enī: maior seruiet minori. Occētu ibi iudicū dei: sed tñ a vulua: id ē ab ipa origine alienati sunt pctores. Unū alienati: A veritate. Unū alienati: A patria beata: a vita beata. Un forte alienati ab ipa vulua: Et qui peccatores alienati sūt a vulua: Qui enī nascerēt si nō ibi tenerent: Aut qz hodie viuerent: ut hec sine causa audiret: nisi nascerētur. Forte ergo a quadā vulua alienati sūt pctores: in qua dolores patiebat caritas p̄ Ap̄lm dices: Quos itez p̄turio: donec chrl' formet in vobis. Expecta ergo formari: noli tibi tribuere iudicū qd̄ forte nō nosti. Larvalis es adhuc: p̄cept' es eo ipso quo accepisti nomē christi: sacramēto qdā natus es in viscerib' m̄ris. Nō enī ex viscerib' tantū hō nascit: sed et in viscerib'. Hō nascit i viscerib': ut possit nasci d̄ viscerib'. Propreca dictū ē et M̄arie: qd̄ enī natū est in te: de spiritusctō est. Nō dū de illa natū erat: sed iā i illa natū erat. Ergo nascunt intra viscera ecclie qdā puuli: et bonū est ut formati exeat: ne ab ortu labant. Generet te mater nō abortiat. Si patiens fueris: vſqz formeris: vſqz quo in te certa sit doctrina veritatis: p̄tinere te debet materna viscera. Si aut̄ impatiētia tua p̄cussens latera m̄ris: cū dolore quidē te excutit foras: sed magis tuo malo qz suo. Alienati sunt pctores a vulua: errauerūt a ventre: locuti sūt falsa. Nō ergo errauerūt a vētre: qz locuti sūt falsa: an poti' iō locuti sūt falsa: qz errauerūt a vētre. In ventre qz p̄ ecclie v̄tas manet: qz ab hoc vētre ecclie separat' fuerit: necesse est falsa loquatur. Necesse est inqz falsa loqua: qz aut̄ cōcipi noluit: aut quē p̄ceptū mater excussit. Inde heretici clamāt p̄tra euāgeliū: ut de his poti' loquamur qz dolem' excussos: recitam' eis: ecce christ' dixit: Oportebat christum pati: et resurgere a mortuis tertia die. Agnosco ibi caput n̄m: agnosco ibi spōsu nostrū: agnosce et tu mecl spōsa. Unde qd̄ seq̄t. Predicari in noī ei' p̄niam et remissionē pctōz p̄ oēs gētes: incipiētib' ab hierlm. Huc veni: huc veni: ecclia per omnes gentes incipientibus ab hierusalē. Non dico huc veni: ipse ad te venit. Illi

B 2

Alia lsa.
ab vētro

Psalinus

aut obsurdescet aduersus euāgeliū: et nō nos pmitētes legē vba dei: q se iactat custodisse a flāma: et volūt delere lingua: loquūt sua: loquūt iania: ille tradidit: et ille tradidit: imo et ego dico: et ille tradidit et ille tradidit: et verū dico. Sz qd a me: Nec tu mihi q̄s noias ex euāgilio legl: nec ego q̄s nomino ex euāgilio lego. Auferant de medio charte nře: pcedat in mediū codex dei. Audi christū dicentē: audi vitatē loquētē: pdicari ī noie ei⁹ inq̄t pniaz et remis sionē pctōy p oēs gētes: incipiētib⁹ ab bie rusalē. Nō inq̄nt h̄ qd nos dicim⁹. Audi qd dicit euāgeliū. Nolum⁹ audire: alienati sūt pctōres a vulua: errauerūt a ventre: locuti sūt falsa. Nos loqm̄ur vera: q audiūm⁹ vera: qd dñs dīc: nō qd hō dīc. Pōt fieri vt hō mētiāt: nō pōt fieri vt vītas mētiāt. Ex veritatē ore agnosco christū: ipaz vitatē: ex vītatis ore agnosco eccliam p̄cipē vītatis. Nemo mihi falsa loqt: q errauit ab vtero ī viscerib⁹ ecclie. Primo vide rim qd mevellet docere. Gldeo alienatū a vulua: video errasse a vētre: et auditur⁹ sūt ab eo: qd nisi falsa: Errauerūt a vētre: locuti sūt falsa. [†] Indignatio eis scđm silitudinē serpetis: Magnā rē audiūtū est: idiḡtio eis scđz silitudinē serpeti. Quasi dixerim⁹: qd ē qd dixisti: Sequit. Vicut aspidis surde: Un̄ surde: Un̄ obturāt aures suas: Nō surde qd obturat aures suas. Et obturāt aures suas.

^{Alia lfa.} Que no exaudiet voce icātatiū: [†] medicamēti medicati a sapiete. Sicut audiūm⁹ qd et hōies dicūt qui h̄ ea q̄ potuerūt cognitiōe didicerūt: sed tñ qd spirit⁹ dei m̄sto meli⁹ oib⁹ hoib⁹ nouit: nō enī frustra h̄ dixit: nisi qd fieri pōt: vt verū sit etiā illō qd audiūm⁹ de aspide. Aspis cū cepit pati icātatore maris: q̄ eā qbusdā carniib⁹ p̄prijs euocat: sic sūt m̄ta etiā magica: audite qd faciat. Sz iteri in h̄ attēdi te frēs: hoc enī ploquēdū est: ne q̄s v̄luti hesitāt audiat: nō v̄scunq̄ datur sumilitudo a scripturis laudat ipa res: s̄ tñ inde silitudinē trahit. Nō enī laudauit iniquiū iudicē q̄ nolebat audire illā viduaz: q̄ nec deū timebat nec hoies reuerebat: et tñ inde silitudinē dñs traxit. Nec illū laudauit pigrū q̄ tres panes: nō ppter amicitia dedit petēti: s̄ tedio: vīct⁹: et tñ inde silitudinē dedit. Et de'reb⁹ ḡ nō laudādis trahūtur scđm quēdā modū nōnle silitudines. Aut si ppter ea putatis esdū esse ad marsos: qd

LVII

hoc audist̄ in scriptura dei: eundū est et ad spectacula theatri: qd dīc Apls: Nō sic pugillor: q̄i aerē cedēs. Pugillan enī ē encratū facere: pācratiū facere: iā qd hic data est silitudo: spectacula ista delectare nos debent: aut qd dixit: q̄ in agone contendit ab oib⁹ abstinenē ē: ppter ea agonistica ista vana et ludicra dī affectare christianus: Attēde quid tibi dicat ad silitudinē: qd mo-neat ad phibitionē. Ita ergo et hic data ē quedaz silitudo de marso: qui incantat et educat aspidē de tenebrosa cauerna: vnaq̄ in lucē vult educere: illa aut amādo te nebras suas: qd se iuoluta occultare dicit q̄ cū exire noluerit: recusans tñ audire illas voces: quib⁹ se cogi sentit: allidit vnaq̄ aurē terre: et de cauda obturat alterā: atq̄ ita voces illas: qntū potest evitās: nō exit ad incantantē. Huius similes dixit spiritus dei qsdā nō audiētes verbū dei: et nō solū nō faciētes: s̄ oīo ne faciat audire nolētes. Factū ē hoc et in p̄mis t̄pib⁹ fidei. Stephani martyr predicabat veritatē: et tāq̄ tenebrosis mētib⁹ vt eas ī lucē educeret incatabat. Elibi venit ad cōmēorationē christi quē illi oīo audire nollēt: qd de eis scđtu ra dicit: qd de illis narrat. Clauerūt inq̄t aures suas. Quid aut postea fecerunt: passio Stephani narrat atq̄ declarat: nō erāt surdi: sed fecerunt se surdos. Quia enī aures patētes in corde nō habebāt: violēta tñ verbi p aures carnis irruēt etiā ipis aurib⁹ cordis vim faciebat: clauerūt et aures corporis et ierunt ad lapides. Ecce aspides surde duriores lapidib⁹ quib⁹ icātatorem suū lapidauerūt: nō audierūt vocē incātatis: et medicamēti medicati a sapiete. Quid est medicamēti medicati a sapiete: forte medicamēti pfectū: dicat medicamētum medicati. An q̄rim⁹ ibi aliqd: quō iā si mediciamētū est: etiā medicati sit. Medicamēta erāt in pphetis: medicamēta erāt in lege. Precepta ipa oīa medicamēta erāt: et hoc medicamentū nōdū erat medicatiū. Aduentū dñi medicatiū est medicamēti: hoc illi ferre nō potuerūt. Quia enī nō curabant medicamēto: medicatiū est ipm̄ mediciamētū aduētu dñi. Iā Stephan⁹ mediciamētū medicatiū incatabat: h̄ illi audire noluerūt: vñ medicatiū est medicamētū: h̄ aures clauerūt. Hā ibi h̄ fecerūt: vñ noiat⁹ est christ⁹. Indignatio eoꝝ sic indignatio serpetis. Quid aures claudit: Ex pectate: audite: et si potuerūt seuite. Quia

Psalmus

nolebat nisi seire; noluerunt audire. Qd si audiret forte deseuiret. Indignatio eoz si cut idignatio serpētis. Tales etiā istos patimur. Primo sibi veritatē tenere videbāt: nō cessauit deo: nō quieuit ecclia sua: p̄dicata ē veritas in viscerib⁹ matris: apta sūt eoz mēdacia: patesactū ē qd lucet: demōstrata ē ciuitas sup mōtē cōstituta q abscōdi nō pōt: t lucerna posita ē sup cādelabry q lucet oīb⁹ q in domo sūt: Ubi enim latet ecclia christi: vbi latet vītas christi: Nōne ipe est mōs q creuit ex mōno lapide: t iperuit vniuersaz faciē frē: Cōuincū hinc: nō bñt qd dicāt ḥ eccliam. Et qd eis remāsit: Quid nos qrit: Quid nos vult: Bicūt. Recedite a nob̄. Bicūt āt t suis: nemo cū illis loq̄t: nemo illis p̄iungat: nemo illos audiāt. Indignatio eoz sic indignantio serpētis: sic aspidis surde t obturatis aures suas: q nō exaudiet vocē incātatiū t medicanēti: hoc est vocē medicamēti medicati a sapiēte. Nōne hinc iā itelligif qle medicamēti qn̄ vocē dīc: Nūqđ medicamēti h̄z vocē: Est qdā medicamēti qd h̄z vocē. Medicamentū portam⁹: vocē ei⁹ audite: nō quō aspides surde. Si vere vītīs iusticiā loq̄mi: recta iudicate sūlī hoīm. Vox ē medicamentū: t h̄ medicati a sapiēte. Jam enī veit christ⁹ q ipleret legē t pp̄bas: qui vītātē ipam firmaret: in qb⁹ duob⁹ p̄ceptū tota lex p̄det t pphete. An forte q̄rimus aliqd: t i eo qd dī aspis ita aures claudere: vt vñā eay i frā p̄mat: alterā cauda op̄piles: Quid sibi vult h̄. In cauda posteri oravtīs itelligūt. Ergo n̄ i p̄terita: q iā ter gū optet ponere: vt in ea q nobis p̄mittūt intēdam⁹: ḡ nec ex p̄terita vita n̄fa: nec ex p̄fītī delectari debem⁹. Hoc enī Apls monet dicens: Quē ḡ aliqñ fructū habuistī: in qb⁹ nūc erubescit. Reuocat a recordādis cū delectatiōe p̄teritū: t cū qdā p̄cupi scētia fruēdis: ne redeam⁹ corde i egyptū. Quid de p̄fītib⁹: Quō iubet etiā ipa p̄teritū: Nō respiciētib⁹ inqt q̄ vident: h̄ q nō vident: q̄ enī vidēt tp̄alia sūt: q̄ aut nō vidētur efna. Itē d̄ p̄senti vita dīc: si i hac vita tñ i christo sperātes sum⁹: miserabiliores sum⁹ oīb⁹ hoīb⁹. Obluiscere ḡ p̄terita q̄ bus male viristi: p̄tēne p̄ntia qb⁹ tp̄alit vīuis: ne te aliquī p̄ntia nō p̄mittant p̄uenire ad futura. Si enī p̄sens vita te delectat: aurē i fra posuisti: si tuis p̄teritis etiā retro labētib⁹ delectaris: aurē de cauda obtura sti. Bebes ḡ ire i luce: exire de tenebris au

LVII

dīta voce medicamēti medicati a sapiēte: vt iā i luce ambulās: t exultās dicas: q̄ retro oblit⁹ in ea q̄ ante extēt⁹: nō dixit q̄ retro oblit⁹ t ex p̄ntib⁹ delectat⁹. Lū dic que retro oblit⁹: nō obturauit aurē de cauda: cū dīc in ea q̄ aī sūt extēt⁹: his p̄ntib⁹ non obsurduit. Merito audiēs: merito p̄dicās: mento exultat lingua ei⁹: p̄dicās veritatez i luce noua: deposita veterē tunica. Et ad b̄ enī valet astutia serpētī: ad quā nos imitandaz dñs adhortat. Aut enī astuti sicut serpētēs. Quid est astuti sic serpētēs: Offer oīa mēbra tua p̄cutiēti: dūmō caput in te serues: Caput vīri christus. S̄z ḡuat q̄si p̄od⁹ corp̄ cuīsdā: t q̄si senecta veterē hoīnis. Audi Apls dicētēz: Exuētes vos veterē hoīem i duētes nouū. Et quō exuo inq̄s veterē hoīem: Imitare astutia serpētis. Quid enī fac̄ serpētēs: vt exuat se veterē tunicā: Loartat se p̄ foramē augustum. Et vbi iās iuenio h̄ foramē agustū: Audi arta t angusta ē vīa q̄ ducit ad vitā: t pau ci sūt qui ingrediūt p̄ eā. Reformidas eā t nō vis ambulare q̄ pauci sūt: ibi pone da est vetē tunica: t alibi poni nō pōt. Aut si vis vetustate ipediri: grauari: p̄mū: noli ire p̄ angustum. Si aut̄ grauaris vetustate quadā pcti tui: t p̄terite vīe vīl vīte: trāslire nō potes. Quia ḡ corp⁹ qd corūpīt agḡuat aīm: vīl cupiditates corpales nō p̄māt: vel p̄cupiscētē carnis exuāt. Vñ exuunt nisi ieris p̄ agustum: nisi fuerē astut⁹ vt serpētēs: **B** triuit dētes eoz in ore ipoz: Quoīz: Quib⁹ idignatio ē sic similitudo serpētis: t aspidis obturatis aures suas: ne audiāt vocē incātatiū: t medicamēti medicati a sapiēte. Quid illis sec̄ domin⁹: Cōtriuīt dētes eoz i ore ipoz. Factū est h̄ p̄mo: factū ē t mō fit. S̄z sufficeret fratres mei vt diceref: deus p̄triuīt dētes eoz. Quare i ore ipoz: Nolebat audire legē: nolebat audire p̄cepta vītatis a xp̄o p̄barisei: siles serpēti illi t aspidi. P̄teritū enī suis pctis delectabank: t p̄fītē vītāz nolebat amittere: id est gaudia eterna: ex gaudijs frenis: vñā aurē claudebāt: ex delectatiōe p̄fītōz: alterā ex delectatiōe p̄fītū: iō nolebat audire. Nā vñ ē illō: Si dimiserim⁹ eū sic venīt romani t tollēt nob̄: et locū t gētē: Tītīz q̄ nolebat p̄dē locū: ad frā colliserāt aurē suā: t iō noluerūt audire vība illi medicata a sapiēte. Bictū ē de illis t q̄ auari erant: t amatores pecunie: et oīs vīta eoz etiā p̄terita descripta est a do

Alia līa.
† p̄terit.

Psalms

mino in euangelio. Qui legit diligenter euangelium: iuuenit: vnde illi ambas aures obturabant. Intendat caritas vestra: Bonum quid fecit: Cōtrivit dentes eorum in ore ipsoꝝ. Quid est in ore ipsoꝝ: Ut ore suo ꝑ se pñuicarēt: coegit illos ore suo in se sententiam dicere. Laluniani volebāt ei ppter tributū: nō dixit ille: licet reddere tributum: aut nō licet reddere: t̄ volebat dētes eoꝝ quibꝝ inhiabāt vt morderēt cōterere: s̄ i ore ipsoꝝ volebat. Si diceret: soluaf cesari tributū: caluniarenſ illi qđ male dixisset gēti iudeoꝝ eā tributariā faciēdo. Ex p̄ctō enī tributū reddebāt hūiliati: sic illis i lege p̄dictū erat. Lenem⁹ illum aut̄ maledictore gētis nr̄e: si nos iuuerūt tributū psoluere. Si autē dixerit nolite soluere: tenem⁹ eū qđ h̄dixerit nobis deuotos esse cesari. Lalē bicipitē laqueū quasi capiendo dño posuerit. S̄ ad quē venerūt: Qui nouerat conterere dētes eorū in ore ipsoꝝ. Quidite mihi nūmū inq̄t: Quid me tēptatis hypocrite: De tributo soluēdo cogitat̄: iusticiā facē n̄ vultis: p̄silī iusticie q̄ritis: Si vere vtig iusticiā loqm̄: recta iudicate filij hoīm. Hūc aut̄ qz alia loqm̄: alia iudicat̄ hypocrite estis. Quid me tēptatis: Hūc p̄terā dētes v̄ros in ore v̄ro: ostēdite mihi nūmū. Et demōstrauerūt ei. Et ille nō dīc cesarī est: s̄ interrogat cui⁹ est: vt eoꝝ dentes in ore ipsoꝝ p̄terant. Querēte quippe illo cui⁹ haberet imaginē ⁊ inscriptiōnē: illi cesaris dixerit. Vā nūc dñs cōteret dētes eoꝝ in ore ipsoꝝ. Vā r̄ndit: tā p̄triti sūt dētes v̄ri i ore v̄ro: Reddite cesari q̄ ceſaris sūt: t̄ deo q̄ dei sūt. Querit cesar iugne suā: redcite: q̄rit de⁹ imaginē suā: redcite: Nō p̄dat ex vob cesar nūmū suū: n̄ p̄dat de⁹ in vobis nūmū suū. Et illi nō iuenerūt qđ r̄nderēt. H̄issi enī erāt vt caluniarent ei: t̄ redierūt dicētes: qđ nōmo possit ei r̄ndere. Elī: Quia p̄triti erāt dētes eoꝝ i ore ipsoꝝ. Inde ē t̄ illō: In q̄ ptāte ista facis: Et ego infrogo vos vñū fñmonē: respōdete mihi. Et interrogauit de Johāne: vnde eēt baptism⁹ Jobis: d̄ celo an ex hoibꝝ: vt si qđ r̄nderēt ꝑ illos eēt. Moluerūt dicere ex hoibꝝ: timētes hoīes: ne lapidarēt ab eis: eo q̄ Jobes p̄phetā haberēt. Bicere d̄ celo pl̄formidabāt: ne faterent ipm̄ christū: q̄ Jobes p̄dicauerat xp̄m. Coartati v̄triḡ ex hac p̄te ex hac p̄te: q̄ parabāt obijce re crīmē: r̄nderūt ignorantiā: dixerūt nesciūs. Laluniani enī p̄gabāt: qñ dixerūt: in

LVII

q̄ ptāte ista facis: vt si diceret christ⁹ sū: q̄li arrogātem: supbū: sacrilegū iuaderēt. Floluit dicere christ⁹ sū: sed q̄sunt de Johāne q̄ dixerat qđ ip̄e eēt christ⁹. Illi nō sūt ausi rep̄hēdere Johēm: timētes ne a pplo occiderēt: nō sūt ausi dicere: vez dixit Jobes: ne diceret eis credite illi: obmutuerūt nescire se dixerit: tā mordere nō valebāt. Elī nō valebāt: Vā occurrit vob: contriti erāt dētes eoꝝ i ore ipsoꝝ. P̄bariseo displicuit dñs illi q̄ ad p̄adū vocauerat: qđ peccatrix mulier accesserit ei ad pedes: t̄ murni rauit aduers⁹ eū dicens: Si eēt h̄ ppba sciret q̄ mulier illi accessit ad pedes. O tu n̄ ppbeta: vñ scis qđ nescient dñs q̄ mulier illi accessit ad pedes: Quia seruabat mūdiciaz videlicet iudeoꝝ q̄ a foris q̄si custodiebat in carne: t̄ n̄ colebat ex corde. Hoc d̄ dño suspicat⁹ est: dñs aut̄ q̄ p̄ctā mulieris nouerat: etiā cogitationes hospit⁹ audiebat: t̄ sp̄dūt q̄ nost̄. Et ne diu hic loqr: t̄ in ore ei⁹ voluit p̄terere dētes ei⁹. Proposuit enī: Duo debitores erāt cuidā feneratori: vñ q̄ngētos debebat denarios: ali⁹ q̄n q̄ginta: nō habebāt ambo vñ redderēt: dimisit ambo bus. Quis eū pl̄ dilexit: Ad h̄ introgit ille: vt ille r̄ndeat: ad h̄ ille r̄ndit: vt dētes ei⁹ in ore ei⁹ p̄terāt. R̄ndit p̄fusus: exclusus ē: admissa illa ad p̄cipiēdā mūficor diā q̄ irrupat in habitaculū alienū: s̄ nō ac cesserat ad dñm alienū. Cōtrivit dñs dētes eoꝝ in ore ipsoꝝ. Molas leonū ⁊ cofregit dñs. Nō tñ aspidū. Quid d̄ aspid⁹: Aspides insidiose volūt venena immitē ⁊ spargere t̄ ibilare. Aptissime seue rāt gētes ⁊ tremuerūt sicut leones. Quare tremuerūt gētes ⁊ p̄pli meditati sūt in mania: Qñ isidiabāt dño: lic̄ dare tributū cesari an nō lic̄: aspides erāt: serpētes erāt: contriti sūt dētes eoꝝ in ore ipsoꝝ. Postea clamauerūt: crucifige crucifige: iam nō ē ligna aspidis: s̄ tremit⁹ leōis. S̄ t̄ molas leonū p̄fregit dñs. Forte h̄ nō vacat qđ addidit i ore eoꝝ. Insidiates enī captiōsis infrogatiōibꝝ cogebāt r̄nsiōe sua vinci. Isti aut̄ q̄ apte seuebāt: nūqd infrogatiōibus cōuicēdi erāt: Lñ t̄ eoꝝ mole p̄trite sunt. Crucifix⁹ resurrexit: ascēdit i celū: glorificat⁹ est christ⁹: adorat ab oibꝝ gētibꝝ: adorat ab oibꝝ regibꝝ. Seuāt nō iudei si posunt: nō seuiūt: molas leonū p̄fregit dñs. H̄abem⁹ ⁊ in hereticis h̄ documētū ⁊ expimētū: q̄ ⁊ ipos iuenum⁹ esse serpētes indignatiōe obsurdatos: nolētes audire medi

Psalmiss

emētū medicatum a sapiente: et in ore ipo-
rū p̄trivit dñs dētes eoz. Quō seuebant
i nos rep̄hēdēdo: qđ quasi p̄secutores esse
mus excludēdo illos de basilicas: Nō il-
los infroga: debet excludi heretici de ba-
silicā an nō dñt: Rñdeāt mō: dicāt n̄ debe-
re. Repetāt N̄aximianiste basilicas: Ne
aut̄ repetāt N̄aximianiste basilicas dicūt
debere. Quid est ergo qđ dicebat aduer-
sum nos: An contriti sunt dentes vestri in
ore vestro: Quid nobis et regibus inqui-
unt: Quid nobis et impatorib⁹? Eos d̄ im-
peratorib⁹ p̄sumitis. Quero: et ego quid
vobis ad p̄consules quos miserūt impa-
tores: Quid vob ad leges q̄s h̄ vos dede-
rūt ipatores: Impatores cōmuniōis no-
stre leges aduersus oēs hereticos cederūt.
Eos vtqz appellant hereticos: qui nō sūt
cōmunionis coruz: inter quos vtqz et vos
estis. Si vere sunt leges: valeant et in vos
hereticos: si false sūt leges: quare valēt cō-
tra vestros hereticos: Fr̄es paululū aduer-
tite: intelligite qđ dirim⁹. Qñ egerūt cau-
sas suas aduersus N̄aximianistas: ut eos
a se damnatos et scismaticos suos ejce-
rēt de locis que illi tenebāt antiquitus: et
suggererāt epis decessorib⁹ suis: volētes
illos inde excludere: egerūt legib⁹ public⁹:
ad iudices venerūt: dixerūt se catholicos
vt possent excludere hereticos. Quare te
dicas catholicū vt excludat heretic⁹: et nō
pot⁹ es catholicus: ne sis exclusus hereti-
cus: Nō catholic⁹ es: vt valeas ad exclu-
dendū hereticū. Iudex enī non posset ni-
si legibus suis iudicare. Dixerūt se catho-
licos: admissi sunt agere: dixerūt illos he-
reticos: quesuit vñ pbaret. Lectū est con-
ciliū bagaitanū: vbi dānati sūt N̄aximia-
nistē: insertū est actis p̄cōsularibus: pbā-
tum est qđ illi dānati non deberent tenere
basilicas: et p̄nū ciauit p̄cōsul ex lege. Et
qua lege: Que lata est cōtra hereticos. Si
cōtra me: Nō enim ego hereticus sum. Si tu
hereticus non es: false sūt ille leges: ab his
enīm imperatoribus late sunt qui nō sunt
cōmuniōis tue. Omnes qui nō sunt com-
muniōis eorū: legibus suis hereticos vo-
cant. Nō quero vtū vere an false: seq̄stra
ta illa sit questio: si adhuc questio est. In-
terim scđo te mō interrogō: vere leges sūt
an false leges sūt: Si vere sunt: credat eis:
si false sunt: quare vtēs eis: Dixisti p̄con-
suli: catholic⁹ sū: exclude hereticū. Que-

LVII

sūit ille: vñ pbaret hereticus: ptulisti cō-
ciliū tuū: ostēdisti qđ eū dānaueris. Ille vñ
cohibēs: vñ nō intelligens: vñlus est tñ lege
sicut iudex: et fecisti de iudice qđ de te non
vis facere. Si enī iudex vñlus est lege im-
patoris ad tuā suggestionē: cur ea nō vte-
ris tu ad tuā correctionē: Ecce ej̄cit here-
ticum tuuz ex lege impatoris sui: quare tu
ex eadem lege nō vis vt te ej̄ciat: Repli-
camus qđ fecisti. Ecce basilice tenebant
a N̄aximianistis: modo a vobis tenent:
exclusi sunt ab eis N̄aximianiste: extant
iussiones p̄consulū: extant memoria gesto-
rum: apparitores accipiunt: ciuitates ex-
citant: pellunt hoīes de locis suis. Qua-
re: Quia heretici sūt. Qua lege pellūtur:
Rñde. Elideam⁹ si nōdū cōtriti sunt dē-
tes vestri in ore vestro. Falsa lex est: non
valeat in hereticū tuū: vera lex est: valeat
et in te. Nō est qđ respōdeāt: de⁹ p̄trivit dē-
tes eorū in ore ipoꝝ: iōqz vbi nō p̄nt lubri-
ca fallacia serpe vt aspides: apta violetia
fremunt vt leones: p̄siliunt et seuiunt arma-
te turbe circūcessionū: dāt stragē quātum
possunt: q̄cūqz p̄nt. Sz et molas leonū cō-
fregit dñs. Spernet tanqz aqua
decurrēns: Nō vos terreāt fr̄es quidaꝝ
fluuiū qui dicunt torrentes: Hyemalibus
aquis implent. Nolite timere: post paulu-
lum trāsit: decurrat aqua: ad tps p̄strepit:
mox cessabit: diu stare nō possunt: Nulte
hereses iā emortue sūt: cucurrerūt in ruis
suis q̄ntū potuerunt: decurrerunt: siccati
sūt riui: vir eoz memoria recipit: vel qr̄ fue-
rint. Spernen⁹ tanqz aqua decurrēs. Sed
nō solū ipsi: totū b̄ seculū ad tps p̄strepit:
et querit quē trahat. Omnes impij: oēs su-
perbi sonantes: ad saxa supbie sue q̄si aq̄s
irruētib⁹ et cōfluētib⁹ nō vos terreāt: Hye-
males aque sūt: semp manere non p̄nt: ne
cessē est vt decurrat in locū suū: ī fine suū.
Et tñ d̄ isto torrente seclī bibit dñs: passus
est enī hic: ipm torrentē bibit: s̄ in via bibit
s̄ in trāscursu: qr̄ in via petoꝝ nō stetit. Sz
quid aut de illo scriptura: Be torrentē ī via
bibit: propterea exaltabit caput: id est pro-
pterea glorificatus est: quia mortuus est:
propterea resurrexit quia passus ē. Si nol-
let bibere in via de torrente nō moreret: si
non moreret non resurgeret: si nō resur-
get non glorificaretur. Ergo de torrente ī
via bibit: propterea exaltabit caput. Exal-
tatum est iam caput nostrum: sequant euz
mēbra sua. Spernen⁹ tanqz aqua decurrēs.

Vita līa.
† ad nihil de-
uement,

Psalmus

Intēdit arcū suū donec infirmēt.
 Domine dei nō cessāt: arcū dei mine dei. In-
 tēdit arcū: nō dū ferit. Intēdit arcū suū do-
 nec infirmēt: et multi infirmati sūt ipsiū itēti-
 ne arcū frīti. Nā hic infirmat̄ ē ille q̄ dixit:
 qd me iubes facere? Ego sū inq̄t Iesu na-
 zaren̄ quē tu p̄seqr̄is. Qui clamabat de ce-
 lo: arcū rēdebat. M̄lti ḡ q̄ fuerūt ūmici:
 infirmati et queri sūt: noluerūt erigere diu-
 ceruices suas aduersus p̄seuerantia extēti
 arcus. Nā infirmat̄ est et ille q̄ ait: ne timea-
 mus infirmari: qñ infirmor tūc potēs sum.
 Et cū oraret a se tolli stimulū carnis: qd ei
 respōsum ē: vt̄ in infirmitate pficit. Intē-
 dit arcū suū donec infirmēt. Sicut ce-
 ra liquefacta auferent̄. Dicitur enim
 eras nō oēs sic infirmant̄: quō ego: vt̄ cre-
 dāt p̄seuerabūt mlti i malo suo: et i malicia
 sua. Et de ip̄is nihil timeas: sic cera liquefacta
 auferent̄: nō h̄ te stabūt: non pdura-
 būt: igne qdā ūcupiscētiaz suarū pibūt.
 Est enim h̄ qdā pena occulta: de illa dictur̄
 est nō psalm̄ v̄sq̄ in fine. Pauci sūt v̄sus:
 itēti estote. Est qdā pena futura: gehēna:
 ignis: ignis etern̄. Futura enim pena duas
 species h̄z: aut ūcupiscētiaz est: vbi ardebat di-
 ues ille q̄ volebat sibi stillā aq̄ stillari in lin-
 gua de digito paup̄ts: quē an̄ ianuā suam
 ūtēserat: qñ ait: qñ crucior i hac flāma: et
 altera est illa in fine: de q̄ audituri sūt q̄ ad
 sinistrā ponēdi sūt: ite in ignē eternū q̄ pa-
 tus est diabolo: et angelis eī. Ille pene ma-
 nifeste erūt: eo tpe qñ exitū fuerit ex hac vi-
 ta: aut finito seculo puentū ad resurrectio-
 nē mortuoz. Nō ḡ illa pena ē: et p̄sūs i-
 punta sūt de p̄ctā v̄sq̄ ad illū diē. Est et
 hic qdā pena occulta: de ip̄a mō tractat̄:
 Hāc vult cōmēdare sp̄s dei: hāc intelli-
 gam̄: hāc caueam̄: hāc euitem̄: et in illas
 mltū terribiles nō incidem̄. Forte dictur̄
 est m̄hi aliq̄s. Sūt et h̄ pene: carceres: exi-
 lia: tornieta: mortes: diversa genera dol-
 rū et tribulationū. Sūt qdē et iste: et dei iudi-
 cio dispēsan̄t: s̄ mltis ad p̄bationē: mltis
 ad dānationē. Glidem̄ tñ aliqñ in his pe-
 nis iustos affligi: et ab his penis iustos eē
 alienos: vñ nutauerūt pedes illi: q̄ postea
 gratular̄ ait: Quā bon̄ isrl̄ dē: rectis cor-
 de. Hei aut̄ pene moti sunt pedes: Quia
 zelaui in pctōrib̄ pacē pctōz intuēs. Gi-
 derat enim felicitatē maloz: et delectat̄ erat
 esse mal̄: vidēs regnare malos: bñ illis eē:
 abūdere eos in oī copia retū tpaliū: qua-
 lia adhuc ip̄e p̄uul̄ desiderabat a dñs. Et

LVII

nutauerūt illi pedes: v̄sq̄ q̄ videret qd in fi-
 ne v̄l sperādū: v̄l tunēdū sit. Ut enī in eo-
 dē psalmo. Hoc labor ē an̄ me: donec itro
 eā in sanctuarī dei: et itēligā i nouissima.
 Nō ḡ penas ūferoz: nō penas illiū post re-
 surrectionē ignis et ni: nō penas istas q̄ ad
 huc i h̄ seculo p̄muscue sūt iustis et iustis: et
 plerūq̄ grauiores iustoz: q̄ iustoz: s̄ ne-
 scio quā penā p̄st̄ vult cōmēdare spi-
 rit̄ dei. Aduertite: audite h̄ me dictuz qd̄
 noueratis. H̄z dulcī est qd̄ in psalmo ostē-
 dit: q̄ obscur̄ an̄q̄ ostēdere putabat. Ea
 enī p̄fero q̄ iā noueratis. H̄z qr̄ inde p̄se-
 runt: vbi nō dū ea videbātis: sūt vt etiā no-
 ta tāq̄ noua delectet̄. Audite penā ip̄ioz:
 sic cera inq̄t liquefacta auferent̄. Bixi p̄ ūcupi-
 scētias suas h̄ eis fieri. Ūcupiscētia ma-
 la: q̄ si ardor est ignis. Ignis ūsumit vestē:
 libido adulterij nō cōsumit animā. Be co-
 gitatu adulterij cū loquereſ scriptura ait.
 Alligauit quis ignē in sinuz: et vestimenta
 sua nō cōburet. Bestas in sinu prunas: p-
 forat tunica. Bestas in cogitatione adul-
 terii. et integra est anima. H̄z istas penas
 pauci vidēt: ppter ea maxime cōmen-
 dat spiritus dei. Audi Apls dicēt: Tra-
 didit illos deus in ūcupiscētias cordis il-
 lorū. Ecce ignis a cuī facie tāq̄ cera li-
 quescent. Soluunt enim a quadā cōstantia
 castitatis: ppter ea et ipsi eunt in libidies
 suas: soluti et fluxi dicunt. Unū fluxi: vnde
 soluti. Ab igne ūcupiscentiarū. Tradidit
 illos deus in ūcupiscentiā cordis eorū:
 vt faciant que nō conueniūt: repleti omni
 iniquitate. Et enīerat multa que peccata
 sunt: et penas dicit esse peccator̄. Nā dicit
 primā penā supbiā: inio nō penā: sed pri-
 mū peccatū supbiā. Primum peccatū su-
 perbia est: vltima pena est ignis eternus:
 aut ignis infern̄. Nā enī dānat̄. Inf il-
 lud p̄mū peccatū et hanc vltimā penā me-
 dia q̄ sūt: et peccata sūt: et pene. Tā multa
 enim dicit Apls fieri: ab eis q̄ peccata sūt
 detestabilia: et tñ penas ea dicit: propter h̄
 inq̄t dē tradidit eos in ūcupiscētias cor-
 dis eorū in imundiciaz: vt faciant que nō
 cōueniunt. Et ne putaret quisq̄ in ip̄is pe-
 nis tñ se affligi quib̄ mō delectat̄: et nō ti-
 mere quod futur̄ est in fine: cōmemorauit
 vltimā penā. Qui nō intellexerunt inquit:
 qñ q̄ ea agūt digni sūt morte: nō solū ea q̄
 faciūt: s̄ etiā q̄ ūsentūt faciētib̄: q̄ ea agūt
 digni sūt morte: queq̄ sup̄ enīerauit in
 penis eē. Nā tradidit illos: dē dixit in cō-

Psalmus

cupiscētias cordis eoꝝ: vt faciat q̄ nō cōue-
niuit. Ut adulſ fit: iā pena ē: vt mēdax: vt
auar⁹: vt fraudulēt⁹: vt homicida: iā pene
ſūt. Cui⁹ pcti pene: Prioris apostasie illi⁹
ſupbie: Initii pcti hois apostatare a deo:
z iutii ois pcti ſupbia. Propreſea ipz pctm
pri⁹ dixit: Qui cū coguiffent deū: nō vt de-
um glificauerit: aut gras egerunt: b euau-
erit i cogitatōib⁹ ſuis: z obſcuratū eſt in-
ſipieſ cor eoꝝ. Hā iſta pena eſt obſcuratio
cordis. Sz vñ p̄igit: Biſcētes enī ſe eē ſa-
piētes: ſtulti faciſ ſunt. Quia a ſe h̄ſe dice-
bāt: qđ a deo accepāt. Aut ſi cognouerit
a q̄ acceperit: nō eū glificauerit a q̄ ſe acce-
piffe coguerit. Hoc eſt: Biſcētes ſe eſſe ſa-
piētes. Et ibi ſtatū pena ſecuta ē: ſtulti fa-
ciſ ſunt: z obſcuratū eſt inſipieſ cor eoꝝ. Bi-
ſcētes ſe eſſe ſapiētes: ſtulti faciſ ſunt. Par-
ua iſta pena ē: vt de iſta ſola loq̄mūr. Ob-
ſcuratio cordis: exceſatio mētis: quia ē pe-
na: Si q̄ ſurtū facieſ: ſtatū oculuz pdidif-
ſet: oēs diceret: deū p̄fite r̄dicasse. Ocu-
lum cordis amifit: z ei pepciffe putat de⁹:
Sic cera liqfacta: auferet. Supcecidit
ignis z nō viderūt ſole. Videlī quō
dič quandam penā obſcuratioſis. Ignis
supcecidit: ignis ſupbie: ignis fumofus:
ignis ſcupiſcētia: ignis iracūdie. Quant⁹
ignis eſt: ſup quē ceciderit nō videbit ſole:
Ipo dictū eſt: nō occidat ſol ſup iracūdiaz
viā. Ergo frēs ignē male ſcupiſcētia ni-
mete: ſi nō vultis liqfieri ſicut cera: z perire
a facie dei. Supcadit enī ignis iſte z ſole
nō videbit. Quē ſole: Hō iſtu quē tecum
vident z pecora: et muſce: et boni et mali.
Quia fac ſole ſuū oriri ſup bonos z malos.
Et z ali⁹ ſol: de q̄ dicturi ſt illi: Et ſol nō or-
tus eſt nob: trāſieſt oia illa tāq̄ vmbra. Er-
go errauim⁹ a via veritat̄: z iuſticie lumen
nō luxit nob: z ſol nō ou⁹ eſt nob. Quare
niſi q̄ desup cecidit ignis: z nō videbit ſole:
Uicit illos ſcupiſcētia carnis. Et iſta ſcupiſ-
cētia vñ veit: attēdite. De traduce naſ-
es: cū eo q̄ vincas. Noli tibi hostes addē:
vincē cū q̄ naſ⁹ es. Ad ſtadiū vite hui⁹ cū
illo venisti: ſgrederē cū eo q̄ tecuz pcessit.
Ipo nō victo: q̄re p̄uocas cateruas ſcupiſ-
cētiaz: Belectatio enī carnalis frēs cū
hoie naſcit. Sz q̄ bñ erudit: cito videt ho-
stem ſuū: z aggredit z luctat: z cito vincit.
Idone⁹ eſt enī nō dū crescentibus hostib⁹.
Qui aut illā ſcupiſcētiā cū q̄ d̄ pcti ppa-
gine naſ⁹ eſt p̄tenit vincere: z mltas adhuc
excitat exeritq̄ libidies; diſſiculſ eſt ſup-

LVI

at: z aduersus ſe ip̄e diuifus: igne p̄po co-
cremat. Ne itaq̄ ſpes q̄ſi illas ſolas penas
futuras: p̄fites vide. Supcecidit ignis et
nō videt ſole. P̄riuſq̄ pducat ſpi-
nas vras rān⁹: taq̄ viuetes taq̄
in ira cōbibit eos. Quid e rān⁹: Spi-
naq̄ gen⁹ ē: dēſiſſime qdā ſpine eſſe dicūt.
P̄imo herba ē: z cū herba e mollis z ſp̄i-
chra eſt: ibi ſunt thi ſpine poſtea pcessure.
Hō ḡ delectat pctā: z q̄ſi non cōpūgunt:
herba e rān⁹: z mō thi e pena: priuſq̄ pdu-
cat ſpinas rān⁹: p̄uſq̄ muſeraz delectatio-
nū t voluptatū māifesta toriſta pcedat: i-
froget ſe q̄ aliquid amāt z ad id puenire nō
pfit: videat ſi nō cruciāt desiderio: z cū p-
uenerit ad id qđ illicite desiderat: attēdāt
ſi nō ci uciāt timore. Elideant ḡ h̄ ſpenas
ſuas aſiq̄ veiat illa reſurrecio: cū i carne
reſurge m⁹: ſi nō oēs imutabimur. Habebeſt q̄ppē
reſurrecioē carniſ i q̄ doleāt: nō i q̄ mori-
an̄: aliquid z illi dolores finiret. Lūc ſpine
illi rāni: id e dolores oēs z cōpūctiones
tormētoz pducenſ. Quales ſpinas patie-
tur illi q̄ dicturi ſat: H̄i ſat q̄ſi aliquid habui-
m⁹ i riſu: ſpine cōpūctiois pniē: ſi ſere et
inſtruuoſe ſunt: ſic ſpinaz ſterilitas. P̄nia
h̄ tpis: dolor medicinalē ē: p̄nia illi tpis:
dolor penalē ē: Hō viſ illas pati ſpinas:
hic cōpūgere ſpinis pniē: vt facias qđ di-
ctū ē: Conuerſuſ ſu i erūna mea dum con-
figit ſpine. P̄ctiſi meū cogui: z ūq̄tate me
am nō opui: Diri p̄nūciabo aduersus me
delictū meū dñio: z tu remiſiſt i pietatē pec-
cati mei. Hō fac: mō cōpūge: nō in te fiat
qđ dictū ē d̄ qbusdā detestabilib⁹: Biſciſ-
ſi ſunt: nec cōpūcti ſunt. Attēdite qui diſciſſi
ſunt: nec cōpūcti ſunt. Videlī diſciſſos: z nō
videt ſcōpūctos. Ecce p̄ter ecclā ſunt z nō
eos penitet vt redeat vñ diſciſſi ſunt: pdu-
cet poſtea ſpinas eoꝝ rān⁹. Molūt mō h̄ ſcō-
pūctionē medicinalē: hēbūt poſtea pe-
nalē. Sz etiā mō p̄uſq̄ pducat ſpinas rā-
nus: supcecidit ignis: q̄ eos nō pmittit vi-
dere ſole: q̄ eos adhuc viuētes i ira dei: cō-
bibit. Ignis ſcupiſcētiaz malaraz: honoř
vanoꝝ: ſupbie: auaricie ſue. Et in qđ eos
pmittit: Ne cogſcāt vītate: ne vīcti videat:
ne ſubijciat illos vñ ip̄a vītas. Quid enī
glōſi⁹ frēs q̄ ſbñci r̄vici a vītate: Supet
te vītas volētē. Hā z iuitū ip̄a ſupabit. Er-
go ille ignis ſcupiſcētiaz malarū q̄ ſupce-
cidit vt non videant ſolem: combibit ram-
num priuſq̄ producat ſpinas eoruſ: id eſt

Psalmus

LVII

occultat eorum malam vitam: pueri pariat eadem vita manifestos, sine fine cruciat: sed in ira dei occultat etiam ignis iste. Nam enim tua pena est: quod non si videt sole: nec spinas penas credunt ex hac vita mala: sibi postea processuras. Vos enim inquit etiam estis: quem etiam: id est vos ipos: viventes: id est adhuc in hac vita substitutos: pueri in futuro iudicio spinas penas vestras manifestas producat: nunc in ira cibabit: id est quasi absorbendo appere non sinit. Hic itaque ordo vobis quantum puto: plantum ita extitit: Supercedit ignis: et non viderunt sole: quod ignis talis in ira: talis viventes vos etiam cibabit: priusque producat spinas vestras: id est vosipos: quos etiam vivent cibabit anno morte: priusque eadem etiam spinas vias post mortem in illa penali resurrectione producat. Quare autem non dixit viventes: sed talis viventes: nisi quod falsa est hec vita impiorum. Neque enim vivunt: sed vivere sibi videtur. Et quod non in ira: sed talis in ira: nisi quod tranquillitas facit deum. Nam et hoc scriptum est. Tu autem dominus tuum: cum tranquillitate iudicas. Ille ergo et cominacit et non irascit. Neque enim perturbatur: sed talis irascit: quod punit et vidicat: Et quod corrigi nolunt: talis vivunt: sed non vivunt. Condicta enim prima peccatum et eorum quod addidicunt manet super eos: et ipsa vocat ira dei: quod de iudicio eius veit. Unde dominus de non credente ait: Si ira dei manet super eum. Cum ira enim dei mortales nascimur. Enim dicit apostolus: Fumus et nos aliquantum natura filii ire. sic et ceteri. Quid est natura filii ire: nisi quod portamus nobiscum penitentiam peccatum: Si queruntur nos: auferunt ira: per gratiam. Nam visus percuti: addis etiam super id quod natus es: talis in ira cibiberis in peccato tui. Agnosce ergo istam penam et gaudete vos non esse in hac pena oes quod perficit: oes quod intelligit: et amatis veritatem: oes quod per te in vobis vultis victoriam veritatem vestram: quod non clauditur aduersus vitatem aures vias: de peccato dele castitatem: et de peccato recordationem: ne situr causis reuersus ad suum vomitum: Quis tales quod estis: videte penas eorum: qui tales non sunt: et gaudete. adhuc inferorum pene non venerunt: adhuc ignis eternum non venit. Comparet quod perficit in deo se modo cum impio: cecum cor cum illuminato corde: copate duos videntes et non videntem in carne. Et quid magnus est visus carnis: Numquid Tobias habebat carnis oculos: filius ipsius habebat: ille non habebat: et viam vite cecus videnti ostendebat. Ergo istam penam quando videbis gaudete: quia in illa non estis: propterea

dicit scriptura. Letabitur iustus cum viderit vindictam: Non illa futuram. Nam vide quid sequitur. Manus suas laubabit in sanguine peccatoris. Quid est hoc: Intendat charitas vestra: Numquid quis seruum homicide: debet illuc innocentibus et lauare manus suas? Sed quid est: in sanguine peccatoris lauabit manus suas. Iustus quando videt penam peccatoris: proficit ipse: et mors alterius valet ad vitam alterius. Si enim spiritualiter sanguis currit de his qui intrinsecus moriuntur: tu vides tale vindictam: laua illic manus tuas: decetero mundius vivet. Et quod lauabit manus tuas: si iustus est: Quid enim habet in manib[us] quod lauet: si iustus est: Si iustus ex fidei virtute. Iustos ergo dixit fideles: et ex quo credidisti ianuam incipitis vocari iustus: facta est enim dimissio peccatorum. Et si de ista residua vita quedam peccata tua sunt: que non possunt nisi tanquam aqua de mari in sentinam influere: tamen quod credidisti cum videris eum quod oino auersus est a deo occidi in illa cecitate: supercedere illo igne non videtur sole: tu qui iam per fidem vides christum: ut videas per speciem: quod iustus ex fidei virtute: attende impiu[m] morietem: et purga te a peccatis: ita lauabis quodammodo manus tuas in sanguine peccatoris. Manus suas lauabit Alia lit. t. vii in sanguine peccatoris. Et dicit homo: si ergo est fructus iusti: Ecce animus regat quod permittit: animus det vita eterna: animus impianus in igne eterno: hic in hac vita est fructus iusti. Qui fructus: Spe gaudet: in tribulatione patientes. Qui fructus iusti: Gaudet in tribulacionibus: scientes quod tribulatio patientia operatur: patientia autem probationem: probatio vero spem: spes autem non confundit: quia caritas dei diffusa est in cordibus nostris: per spiritum sanctum quod datum est nobis: Gaudet ebrios: et non gaudet iustus. In caritate est fructus iusti. Misericordia illius etiam cum se inebriat: bene iste etiam cum esurit et sit. Illius ingurgitat vinolia: isti spes pascit. Glorietur ergo illius penam: suum gaudium: et cogitet deum. Qui tale gaudium modo dedit de fide: de spe: de caritate: de veritate scripturarum suarum: quale preparat in finem: Qui in via sic pascit: in patria quomodo saginabit: Et dicit homo: si ergo est fructus iusti: Credant qui vident: videant et intelligant: Letabitur enim iustus cum viderit vindictam. Si autem non habet oculos unde videat vindictam: contristabitur: nec corrigetur ex illa. Si autem videt illam: videt quid intersit inter

Psalmus

cōtenebratū oculū cordis: et oculū illumi-
 natū cordis. Inter refrigerū castitatis: et
 flāmā libidinis: In securitatē spēi: et timore
 facinorū. Lū viderit h̄: discernat se: et lauet
 manū suas i sāguine ipī: pficiat ex cōpacio-
 ne: et dicat: Ergo est fruct⁹ iusto. Ergo ē
 de⁹ iudicās eos i terra. Nōdū i illa vi-
 ta: nōdū i igne et no: nōdū apō iferos: s̄ h̄
 in fra. Ecce diues ille adhuc iduif purpu-
 ra et bysso: et adhuc epulaf q̄tidie splēdide:
 nōdū pduxit spinas rām⁹: nōdū dixit cru-
 cior i hac flāma: sed iā est mētis cecitas: iā
 ocul⁹ mētis extinct⁹ est. Si cec⁹ oculis car-
 nī ad mēsam suā quālibet optimā discū-
 beret: miserū eū dices. Lecus interi⁹ pa-
 nē christū nō videt: et beat⁹ est: hoc nō dīc-
 nisi piter cecus. Ergo est fruct⁹ iusto: ḡ est
 deus iudicās eos in fra. Si aliquo plūxio-
 res fūm⁹: date veniā. Exhortamur vos i
 noīe christi: vt hec q̄ audistis ad fructū co-
 gitatis. Quia et p̄dicare veritatez nihil est:
 si cor a lingua dissentiat. Et audire vītātē
 nihil p̄dest: si homo nō sup̄ petrā edificet.
 Qui edificat supra petrā: ip̄e est qui audit
 et facit: q̄ aut̄ audit et nō facit: edificat super
 barena: qui nec audit nec facit: nihil edifi-
 cat. Sed quomodo qui edificat sup̄ ba-
 renam: ruinam sibi edificat: sic ille qui nō
 edificat super petram: veniēte fluuiō: sine
 domo rapitur. Non ē aliud facē nisi et edi-
 ficare et sup̄ petrā edificare: id est et audire
 et facere. Nec ali⁹ dicat: vt qđ p̄cedo ad ec-
 clesiā: Ecce q̄ q̄tidie ad eccliaz p̄cedūt: nō
 faciūt qđ audiūt. Faciūt tñ vt audiant: sic
 p̄nt facere vt audiāt: et faciāt. Tu aut̄ q̄ntū
 lōge es a faciēdo: qui tñ fugis ab audien-
 do. Sed ego inq̄t nō edifico sup̄ barenaz.
 Nūdū te inuētur⁹ est fluui⁹: nūqđ iō te nō
 ablatur⁹ est: Nūqđ iō pluuiā nō necabit:
 Nūqđ vēti ppterā nō abripiēt: Ergo ve-
 ni et audi: sed cū audierit fac. Nā si audierit
 et nō feceris: edificasti quidē: sed sup̄ bare-
 nam. Quia ḡ sine edificio p̄stituti nudi su-
 mus: in edificio aut̄ sup̄ barena posito sub
 ruina sum⁹: restat ut supra petrā edificem⁹:
 et qđ audiūm⁹ faciam⁹.

Explicit Tractatus de ps. LVII

Incipit Tractat⁹ de ps. LVIII

Sermo prim⁹. de prima pte psal.

Icūt solet scripture psalmoꝝ my-
 steria i titulis ponere: et frōtē psal-
 mi sublimitate sacramēti decora-
 re: vt sciam⁹ qui intratur sum⁹: cū tāq̄ su-
 per postē quid int̄ agat legerim⁹: vt cuius

LVIII

dom⁹ sit: vel qui naz sit illi⁹ p̄dī possessor:
 ita et in hoc psalmo script⁹ est titul⁹ de titu-
 lo. Habet enī. In fine: ne corrūpas
 ipsi Dāvid in tituli inscriptiones.
 Hoc est qđ dixit titul⁹ de titulo. Que naz
 em̄ sit tituli hui⁹ inscriptio: quā corrūpi ve-
 tat euāgeliū: nobis indicat. Nā cum dñs
 crucifigeret: titul⁹ inscriptus est a pilato: et
 posit⁹ rex iudeoz: trib⁹ linguis: hebrea: gre-
 ca: et latina: q̄ lingue toto orbe maxie excel-
 lunt. Igī si rex iudeoz crucifix⁹ ē: et iudei
 regē suū crucifixerūt: crucifigēdo eū etiā
 regē gentiū fecerūt: magisq̄ occiderūt. Et
 quidē quātū in illis fuit p̄diderūt christū:
 sed sibi nō nobis: et mortu⁹ est ille p̄ nobis:
 et sanguine suo redemit nos: et mō nō ē cor-
 ruptus titul⁹: qr ille rex est: nō solū gentiū:
 sed etiā ip̄oz iudeoz. Quid enī: Quia cō-
 tradixerūt: ideo regis sui dñationē euerte-
 re potuerūt. Rex est supra illos. Nam ille
 rex virgā ferreā gerit: qua et regit et frangit.
 Ego inq̄t p̄stitut⁹ su rex ab eo sup̄ syō mō-
 tē sanctū ei⁹: p̄dicās p̄ceptū eius. Dñs di-
 xit ad me filius me⁹ es tu: ego hodie genui-
 te. Postula a me: et dabo tibi gentes here-
 ditatē tuā: et possessionē tuā termios terræ.
 Reges eos in virga ferrā: et tāq̄ vas figu-
 li eteres eos. Quos regit: quos conterit:
 Regit obediētes: cōterit resistētes. Ergo
 ne corrūpas optime et p̄phetice: qñqui-
 dem et illi iudei suggesserūt tunc Pilato et
 dixerūt: Noli scribere rex iudeoz: s̄ scribe
 quia ipse se dixit regē iudeoz: nā et iste titu-
 lis inquiunt p̄firmavit illū regē nobis. Et
 Pilatus qđ scripti scripti: et impletū est ne
 corrūpas. Nec iste sol⁹ psalm⁹ habet hīmōi
 inscriptionē vt titul⁹ nō corrūpaſ: aliqui
 psalmi sic p̄notati sunt: sed tñ in oībus pas-
 sio dñi p̄nunciat. Ergo et hic intelligamus
 dñi passionē: et loquaf nobis christ⁹ caput
 et corpus. Sic semp: aut p̄pē semp audia-
 mus voces christi de psalmo: vt nō solum
 intueam⁹ caput illud vñū mediatorē dei
 et hominū: hominē christū Iesum: qui etiā
 scđm diuinitatē in principio verbuz deus
 apud deū: qđ verbū caro factū est et habi-
 tauit in nobis: caro ex seniūne Abraam: ex
 semine Dāvid: de Maria virgine. Nō er-
 go illum solum qui est caput nostrū cogite-
 mus quādo audimus christū loqui: s̄ co-
 gitemus christū caput et corpus: totū inte-
 grum quēdam virum. Nobis enī dicitur:
 Vos autem estis corpus christi et mem-
 bra ab apostolo Paulō. Et de illo dicitur